

## Požehnanie zrodené v spánku

Kázňový text: Žalm 127, 1 – 2

***Pútnická pieseň. Šalamúnova. Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik. 2 Márne vám zavčasu***

***vstávať a neskoro si sadieť, jeť v bolesti vyrobený chlieb; dosť dáva On svojmu milému v spánku.***

Žalm 127 je **múdroslovná pieseň** pripisovaná kráľovi Šalamúnovi. Je zaradená medzi tzv. **Piesne výstupov**, ktoré sa **spievali pri výstupe do Jeruzalema** (keďže Jeruzalem ležal na vyvýšenine, na kopci) a to najmä počas **troch pútnických sviatkov** a počas **chrámovej liturgie**. Práve téma domu, mesta a detí a pripomenutie, že všetko požehnanie pochádza od Hospodina, je charakteristická pre tieto Piesne výstupov celých rodín do Božieho domu

Možno si spomeniete na jednu konkrétnu rodinu, ktorá takto putovala do Jeruzalema na výročitú slávnosť. Bola to cesta Ježiša s rodičmi do Jeruzalema a je veľmi pravdepodobné, že aj oni cestou spievali tento Žalm, ktorý je pripisovaný kráľovi Šalamúnovi.

Samotný kráľ Šalamún dostal zvláštnu výsadu – mohol postaviť prvý chrám Židov. Dovtedy sa používal svätostánok, ktorý bol postavený na púšti a dal sa prenášať. Svätostánok (hebr. *Miškan*), bola prenášateľná svätyňa, ktorú Mojžiš podľa Božieho prikázania postavil na púšti (2M 25–40). Bol centrom bohoslužby počas putovania Izraelcov a aj po ich vstupe do zaslúbenej zeme. V ňom bola umiestnená **truhla zmluvy** s doskami zákona. Po usídlení v Kanaáne bol svätostánok na viacerých miestach (napr. Šíle, neskoršom Gibeóne). V čase kráľa Dávida sa samotná truhla zmluvy na čas preniesla do Jeruzalema, ale ešte stále neexistoval stály chrám. Až kráľ Šalamún (Dávidov syn) dostal túto jedinečnú úlohu a výsadu – vybudovať **prvý stály chrám v Jeruzaleme** (asi v 10. storočí pred Kr.). Ten sa stal centrom bohoslužby a symbolom Božej prítomnosti uprostred svojho ľudu.

A tento kráľ Šalamún, ktorý bol múdry, mocný, bohatý, napísal slová dnešné Žalmu: „***Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik. Márne vám zavčasu vstávať a neskoro sadieť, jeť v bolesti vyrobený chlieb; dosť dáva On svojmu milému v spánku!***“

To **prvé poznanie**, ktoré Šalamún prijal vo svojom živote, bolo, že **každá práca bez Božieho požehnania, Božej angažovanosti, je zbytočná**. Príkladom takej zbytočne vynaloženej námahy je stavba babylonskej veže. Tí, čo ju stavali, nepočítali s Hospodinom. Ich vnútorným motívom pri stavbe bolo: „urobiť si meno“. A Boh ich prácu zmaril, takže vežu nedostavali. Naproti tomu príkladom projektu podľa Božieho plánu bola stavba jeruzalemského chrámu. Kráľ Šalamún touto stavbou chcel osláviť meno svojho Boha.

***Ak Hospodin nestavia mesto, márne sa namáhajú stavitelia.*** Aj my vo svojich životoch stavíme. Možno nie veľké chrámy, budovy, nehromadíme len majetok, a neukladáme peniaze na účty, dokonca ani neriešime veľké projekty. Ale **celý život budujeme seba a či už vedome, alebo nevedome investujeme do seba**. Platí to už od útleho veku, kedy my rodičia investujeme do svojich detí, neskôr to začínajú robiť deti, žiaci,

študenti sami pre seba. Teraz, práve počas školských rokov sa najviac rozvíjajú nielen vaše vedomosti, drahí žiaci a študenti, ale aj vaše vlastnosti, schopnosti rozpoznať dobro a zlo, vaše vzťahy k iným ľuďom a s inými ľuďmi. Práve teraz najviac investujete do svojho osobného rozvoja. A staviate mimovoľne výnimočný chrám. Chrám Duchu Svätému, ktorý chce v každom z nás prebývať.

Každý z nás, aj my dospelí, všetkým, čo prijímame, čo robíme tzv. pre seba, do seba investujeme. A to je dobré. Tak to má byť. Ale nespoliehajte/me sa pri tom iba na seba, nemyslime len na svoj vlastný prospech, nepostavme seba samého do centra našej pozornosti, ale **každý deň nanovo počítajte so svojím Hospodinom.**

Drahí žiaci a študenti, nie len od zajtra, kedy nanovo vykročíte do školy, ale **od tejto chvíle, počítajte so svojím nebeským Otcom.** Rátajte so svojím nebeským Otcom, usilujte sa poznávať Jeho vôľu, aby sa naplnil plán, ktorý Pán Boh má práve s Tebou, aby Pán Boh oslávil na tebe svoje meno, ako sa kedysi oslávil na Šalamúnovi.

A **to druhé, čomu nás Šalamún učí, je, že nikdy nemáme prestať prosiť o Božiu pomoc a ochranu.** Šalamún nám to opisuje slovami o márnom strážení a namáhaní sa strážnika na hradbách mesta, ak to mesto nestráži sám Hospodin. Pravdou je, že aj dnes potrebujeme tých, ktorí chránia našu slobodu, náš pokoj, chránia našu krajinu pred nepriateľom. Aj v minulosti bolo potrebné, aby sa ľudia v meste, mestskom štáte, cítili bezpečne. A preto na hradbách stáli strážnici. Ale to, čo Šalamún prízvukuje, je, že aj keď strážnik bdie, jeho bdenie má zmysel len vtedy, keď Hospodin sám ochraňuje. Aj ten najvernejší strážnik môže zaspáť, prehliadnuť nepriateľa, môže byť unavený, dokonca sám môže byť zneškodnený. Ale **Pán Boh nikdy nespí a nedrieme.** A tak **prosba o ochranu je zároveň vyslovením dôvery Pánu Bohu. Je uznaním Jeho moci a sily v našom živote, je vyjadrením vďačnosti za to, že neustále bdie nad nami a dáva na nás pozor.**

To posledné, na čo chcem upriamiť z tohto Žalmu pozornosť, je uistenie, že „**Hospodin dáva dosť svojmu milému v spánku.**“ Je to pripomenutie, že Pán Boh sa o nás postará nie na základe zásluh, ale zo svojej milosti a dáva nám všetko potrebné ako dar. Pán Ježiš to vlastne prízvukuje aj vo svojej kázni na vrchu, keď hovorí: „**Nebudte ustarostení o to, čo budete jesť, alebo piť, alebo do čoho sa budete obliekať... to všetko robia pohanovia, ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko ostatné vám bude pridané.**“ (Mt 6, 33n). Samotný spánok bol pre židovský národ nielen časom oddychu, ale aj prejavom dôvery Pánu Bohu, že On „doplní to, čo chýba“.

Tento posledný odkaz neznamena lenivosť, resp. nás nepozýva k ničnerobeniu – neučiť sa, nepracovať, nepomáhať, nezapájať sa do služby, nestarať sa o nič... NIE! Len nás pozýva k tomu, aby náš život bol vyvážený po všetkých stránkach, po telesnej, duševnej a duchovnej. A k tomu potrebujeme (a potrebujete to aj vy, milí žiaci, študenti i učitelia) rátať vo svojom živote s Pánom Bohom a investovať do svojho života na Jeho slávu a nie len na svoj prospech. Potrebujeme ho prosiť o ochranu a pomoc vo všetkom, čo robíme, čo žijeme. A napokon potrebujeme prijať Jeho starostlivosť o nás nie ako niečo, čo nás obťažuje, ale ako láskavý prejav Jeho záujmu o nás.

Zacheovi pod stromom Pán Ježiš povedal: „**Zíď dolu, lebo dnes chcem ostať v tvojom dome.**“ To isté dnes, na začiatku nového šk. roku hovorí nám: „**Pod' ku mne, lebo dnes a každý ďalší deň chcem ostať v tvojom dome, tvojom živote, tvojej mysli, tvojom srdci.**“

Viete, čo urobil Zacheus po tom, čo ho Pán Ježiš takto oslovil? – Hneď zišiel a privítal Pána Ježiša u seba. Každý deň rozmýšľajme o tom, ako my odpovedáme na toto Ježišovo pozvanie. Amen.